

nistre, er ogsaa en Forudsætning, der er ganske naturlig, og i ethvert Fald ligger det i vor forfatningsmæssige Ordning, at Sagen maa fremkomme i Geheimetsraadet, hvor enhver Minister har Sæde. Men det er noget ganske Andet end at bære Ansvar for Sagen. Naar den ærede Landstingsmand formeente, at jeg uagtet Alt, hvad der er talt om det Uhenfigtsmæssige af en Søndersplittelse af Finantsforvaltningen, dog i det Væsentlige har villet have gjort gjældende, at der maatte være 5 Finantsministre, da er dette en Misforstaaelse. Jeg siger, at det er Sandhed, dette Simple: at forsaavidt det er henfigtsmæssigt at have en affondret Bestyrelse af de forskjellige finantsielle Interesser, og forsaavidt det er nødvendigt, for at det fulde Ansvar kan gøres gjældende ligeoverfor Repræsentationerne, og de forfatningsmæssige Paabud kunne faae fuld Sandhed, for saa vidt er Affondringen gennemført, for saa vidt er Ansvaaret skaffet tilveie; men forsaavidt det vilde være aldeles uhenfigtsmæssigt, for saa vidt det vilde være aldeles uvæsentligt, ja unaturligt, at gøre Ansvar gjældende, for saavidt er Affondringen ikke steet, for saa vidt er Ansvaaret ikke draget frem. Indenrigsministeren er den, der repræsenterer Kongerigets Interesser ogsaa i finantsiel Henseende med Undtagelse af det ene Punct — som jeg villig indrømmer, maatte høre væsentlig med til at constituere en Finantsminister — Kasseforvaltningen. Med Hensyn til denne har Indenrigsministeren intet Ansvar; Loven fritager ham derfor, den Lov, hvis Behandling her for Diebliffet foreligger. Hvis Pengene i Kassen fattes overstyr, vilde Indenrigsministeren være fri for Ansvar. Men Monarchiet paahviler der ganske vist et Ansvar, og som det ogsaa vil vide at efterkomme. — Ganske vist har Monarchiet og Kongeriget samme Interesse for, at disse Spørgsmaal kunne afgjøres paa den henfigtsmæssigste og retfærdigste Maade; men det er kun en Ordforblanding, kun et Ordspil, om jeg saa maa udtrykke mig, hvis man deraf vil ulede, at i de enkelte concrete forekommende Tilfælde, ved de enkelte Sagers Behandling, Interesserne ved disse Sagers Afgjørelse skulde være de samme. Hvis, for at tage

et specielt Exempel, Kongerigets Indenrigsminister ønsker Midler stillede til Disposition til Oprettelse af en Laanekasse og forlanger dem af Monarchiets Finantsminister, der har Midlerne, saa er det ganske vist Kongerigets Interesse at faae disse Midler overdragne paa den billigst mulige Maade, men det er ligesaa vist Monarchiets Interesse, at de Midler, som det er i Besiddelse af, gøres frugtbringende paa den bedst mulige Maade. Her staae altsaa disse Interesser soleklart imod hinanden. Men begges Interesse er det, at der findes i Epiden for de Bestyrelser, ved hvis Samvirken dette Forhold skal bestemmes, Personer, der have det fulde Ansvar for denne Afgjørelse. Det er i Begges Interesse, i Monarchiets som i Kongerigets, at der er en Person for hvers Bedkommende, der forhandler om denne Sag, og det vilde være i Modstrid med Begges Interesser, om man vilde samle eller nedlægge Afgjørelsen af en saadan Sag hos kun den ene Person; thi han vilde ikke kunne holde Bægtstaalen saaledes, som den burde holdes, saa at jo ikke snart i det ene og snart i det andet Tilfælde den kunde være udsat for at hælde snart til den ene snart til den anden Side. Den fælles Interesse fordrer, at der haves to forskjellige Personer, men den særlige Interesse medfører tillige, at Forholdene kunne ordnes paa den ene eller den anden Maade, gunstigere for den Ene end for den Anden; der ere Interesserne ikke længere identiske.

Wessely: Det er blot et Par Ord, jeg skal tillade mig. Den Betragtning, den ærede Taler gjorde gjældende om de særlige og om de fælles Interesser, anseer jeg for ikke at være holdbar; dersom den var holdbar, maatte der i ethvert Land, hvor Interesserne, som det jævnlig kan paavises, være forskjellige for de forskjellige Dele, constitueres en særlig Mand til at varetage disse Interesser. Naar i det sydlige Frankrig Vinproductionen er et Livspørgsmaal for disse Provindser, og naar i det nordlige Frankrig Fabricationen af forskjellige Producter, af Bomuld o. s. v., er Hovedbetingelsen for disse Provindser Bestaaen, er det klart, at disse Interesser med Hensyn til